

nødvendig, saasom ved Forgiftningstilfælde, større Blødninger, Kvælningsanfald og Fødsler, hvor Jordemoderhjælp ikke kan skaffes til Veje, eller hvor Jordemoderen tilkalder Lægen. Har Lægen gyldigt Forfald, eller kan rettidig Lægehjælp blive ydet af en anden, som efter Forholdene er nærmere dertil, er han dog fritaget for den omhandlede Forpligtelse.

Stk. 2. Ønsker en Læge ikke længer at virke som Læge, kan han ved derom at afgive skriftlig Meddelelse til Sundhedsstyrelsen frigøre sig for den i Stk. 1 omhandlede Pligt til at yde Lægehjælp. Sundhedsstyrelsen udsteder offentlig Bekendtgørelse om, at paa-gældende har ophørt at virke som Læge.

### § 8.

Stk. 1. En Læge skal ved Udfærdigelse af Erklæringer, som han afgiver i sin Egenskab af Læge, udvise Omhu og Uhildethed og nøje følge de herom givne almindelige og særlige Regler.

Stk. 2. Indenrigsministeren udfærdiger efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen almindelige Regler for Afgivelse af Lægeattester. Kræves en i Lovgivningen foreskrevet eller forudsat Lægeattest afgivet paa særlig Blanket, eller ønsker en Statsinstitution iøvrigt at benytte en særlig Attestblanket, skal Sundhedsstyrelsen forinden have Lejlighed til at udtale sig angaaende Blankettens Affattelse; herfra undtages dog simple Syge- og Raskmeldingsattester, f. Eks. Skoleattester.

Stk. 3. En Læge er forpligtet til paa Begæring af en offentlig Myndighed i det efter Øjemedet fornødne Omfang at afgive Attest til offentligt Brug om de lægelige Iagttagelser, som han er i Stand til at meddele Oplysning om, vedrørende en af ham undersøgt eller behandlet Person, der søger eller oppebærer Pension, Understøttelse eller anden offentlig Hjælp, herunder Hjælp i Henhold til Forsikrings- og Forsørgelseslovene. Samme Pligt paahviler Sygehuse og lignende Institutioner. De i Henhold til denne Bestemmelse modtagne Oplysninger er at betragte som Tjenestehemmeligheder.

### § 9.

En Læge er under Ansvar efter Borgerlig Straffelovs § 263, Stk. 2, jfr. § 275, forpligtet til at iagttage Tavshed om, hvad han under Udøvelsen af sit Kald erfarer eller faar Formodning om angaaende Privatlivet tilhørende Hemmeligheder, medmindre han ifølge Lovgivningen er forpligtet til at udtale sig, eller medmindre han handler i berettiget Varetagelse af en almen Interesse eller af eget eller andres Tarv.

### § 10.

Mod dens Ønske, som har Krav paa Hemmeligholdelse, maa Vidnesbyrd i Rets-sager ikke afkræves en Læge med Hensyn til, hvad han under Udøvelse af sit Kald har erfaret angaaende Privatlivet tilhørende Hemmeligheder, medmindre hans Vidnesbyrd maa antages at ville være af afgørende Betydning for Sagens Udfald, og Sagens Beskaf-fenhed og dens Betydning for vedkommende Part eller for Samfundet findes at berettige til, at Vidnesbyrd afkræves. Dersom herefter Vidnesbyrd vil være at aflægge, skal det ske for lukkede Døre. Vidnesbyrdet maa ikke udstrækkes udover det for Øjemedet nød-vendige. Retsplejelovens § 169, sidste Stk., finder tilsvarende Anvendelse. Foranstaaende Bestemmelser gælder ogsaa Lægens Medhjælpere.

### § 11.

Stk. 1. Læger er forpligtet til at afgive de Indberetninger og Anmeldelser, som af Hensyn til den offentlige Sundhedspleje afkræves dem af Sundhedsmyndighederne, samt at op-